

Groningse zanger/dichter Chris Ridenberg doet 'alles' uit emotie

Dialect zal altijd gesproken worden

Chris Ridenberg (46) uit Siddeburen is een veelzijdige creatieve man. Hij componeert, zingt en schrijft proza, met name in de Groningse steektaal. Streektaal en dialect hebben volgens hem nog steeds toekomst. Hij maakte bovendien films. Ridenberg: „Dat doe ik niet meer. Door dat moderne video-spul kan iedere Jan Doedel nu een film maken. Er zit geen 'ambacht' meer in en daardoor is het voor mij geen uitdaging meer". Hij begon pas in 1985 zijn zelf geschreven liedjes in het Gronings te zingen. Daarvoor speelde hij in allerlei bands. Ridenberg: „Fantastische tijd gehad. Wij bootsten liedjes van de Beatles na, en van de Stones natuurlijk en we speelden in dancings zoals hotel Dommering in Winschoten en de Gouden Leeuw in Zuidlaren".

■ In 1986 kwam van hem de eerste langspeelplaat 'Most es heur'n' uit met dertien Gronings-talige liedjes. Later kwam er nog een bandje van hem en zangeres Tity Veen uit met veertien Groningse liedjes. In december of begin volgend jaar komt hij met een CD op de markt.

Vorige maand kreeg hij de culturele prijs van de gemeente Slochteren. Ridenberg: „Daar ben ik apetrots op. Ik voel het als een stuk erkenning. Ik kick daar dus op".

Door **Jan Louwes**

De liedjes van Chris Ridenberg zijn luisterliedjes. Hij zingt het met een stem die niet echt rauw en niet echt zacht is. Maar wel zuiver en soms zwoel. Hij zingt over gebeurtenissen die hij zelf in het dagelijks leven tegen komt. Zoals het liedje 'waarkloos' dat hij schreef in een periode toen hij dat zelf was. Hij zingt dan vooral over de gevoelens die hij tijdens die periode had. Ridenberg: „Alles wat ik componeer komt uit emotie. Bijna alles wat ik schrijf heb ik meegemaakt. Maar eigenlijk geldt dat voor alles. Alles is toch wel eens gebeurd. Het zijn allemaal herhalingen van gebeurtenissen uit je leven".

Jonge Mensen

Dialect leeft nog steeds onder de mensen volgens Ridenberg. „Inderdaad, dat kan ik zien aan de aantallen die naar mijn optredens komen. En dat zijn er veel hoor. Het dialect zal nooit verdwij-

▲ Chris Ridenberg houdt niet zo veel van disco.

nen, daar ben ik van overtuigd".

Op de vraag of er veel jonge mensen zijn shows bezoeken, zegt Ridenberg: „Nee, jongeren zie je niet, maar dat vind ik niet zo verwonderlijk. Dat had ik vroeger ook. Ik moest er niet aan denken dat ik naar een zanger zou gaan luisteren die liederen in het dialect zong. Maar als je ouder wordt wil je toch wat anders horen. Misschien is het voor velen wel pure nostalgie".

Ridenberg zingt voor een selectief publiek, een publiek dat stil moet zijn als hij optreedt. Ridenberg: „Ja, dat is logisch. Ik zing liedjes waar je naar moet luisteren. Mijn publiek moet stil zijn anders komt het niet over. Ik zou dus ook nooit op

een lawaaierige braderie gaan spelen. Ik moet er niet aan denken".

Tot twee jaar geleden trok hij samen met Tity Veen, Lianne Abeln, Kees Visscher en de North Star Showband van Jenne Meinema langs de noordelijke theaters. Veenlust, De Molenberg en Geert Teis waren tijdens hun optreden volledig uitverkocht. Een groot succes derhalve.

Mooie bak

Ook in de Stadsschouwburg in Groningen zouden ze optreden. Maar de showburgdirecteur Jacques van Veen durfde het, volgens Ridenberg, niet zo goed aan. Ridenberg: „Ja, dat was

een mooie bak. Hij wou eerst kijken en zou daar na beslissen of wij in Groningen mochten optreden. Want hij dacht dat het stad-Groningse publiek niet zo dialect-minded was. Nou, de eerste keer dat hij zou gaan kijken kwam hij niet. En de tweede keer stuurde hij zijn secretaresse. Moet nagaan, een secretaresse moest even over oordelen of wij goed genoeg waren voor Groningen. Zo'n beslissing is zo hypocriet als de neten. Ten eerste wordt de helft al gesubsidieerd, en de tweede, als Jenny Arean hier komt, om maar een voorbeeld te noemen, speelt die maar voor vijftig gulden. Maar zij kost dan wel zeventig gulden. Terwijl wij in de andere theaters volledig uitverkocht waren. Dus wat was het risico... Maar goed, ik heb zijn besluit maar niet afgewacht en zelf de knoop doorgehakt met de mededeling dat wij niet zouden komen. Ik laat me niet verneuken".

Velen vergelijken hem met Ede Staal. Ridenberg: „Ede Staal was goed, zonder meer. Maar z'n werk is vooral na zijn dood de hemel in geprijsd door Simon Reker en consorten. Misschien prijzen ze mij na mijn dood ook wel de hemel in, wie weet. En verkoop ik dan als een trein. Maar ben nu best tevreden hoor. Ik treed twee keer per maand op en dat vind ik lekker. Meer zou ik ook niet kunnen opbrengen met mijn versleten handen".

Kritiek

Op de vraag of hij met zijn bovenstaande antwoord kritiek uit op 'Reker en consorten' en indirect ook op Radio Noord wordt Ridenberg enigszins heftig. „Nee jong, hoe kom je daar nou bij. Dat is toch de enige plaats waar ik mijn rotzooi kwijt kan. Als ik weer eens een nieuw liedje heb bel ik Engbert Gruben en kan dan altijd bij hem terecht. Nee, Radio Noord is een zegen voor de Groninger culturele wereldje".

Hoewel wereldje? Ridenberg treedt overal in het land op. Ridenberg: Ach, overal heb je wel Groningers zitten. Ik ga bijvoorbeeld elk jaar naar Nijmegen. Daar hebben ze een Grunneger Orkest met allemaal ex-Groningers. En zo zit het hele land vol ex-Groningers. En zo treed ik daar overal op. Zelfs in Amsterdam. En dan laat ik me voelen dat ik trots ben dat ik uit Groningen kom. Ach, wat lul ik nou. Nederland is toch één groot dorp".

Met Tity Veen zong hij, tot voor een paar maanden geleden, vanaf 1987. Door een meningsverschil gingen Chris Ridenberg en Tity Veen uit elkaar.

Ridenberg betreurt dat. „We hebben jaren lang prima samengewerkt. We komen zelfs nu nog bij elkaar over de vloer, dus dat zegt genoeg. Maar ik blijf het zonde vinden. Wij waren muzikaal een uitstekend koppel. Ik zoek nu een zangeres. Want met z'n tweeën sta je toch sterker en het werkt bovendien prettiger. De enige eis die ik stel is dat ze een Grunningse is van om en noab de dattege, dat jonge spul holt mie teveel van de disco. En dat ze zuiver zingt noatuurlijk. Zuv zingen mit n inhoud, dat vind ik veur mijn laidj, belangriek".